

[Flygaard]

stillet en række ændringsforslag og vil støtte en række ændringsforslag fra anden side, der sammenlagt fører til en vis merudgift på det pågældende område. Men jeg vil også gerne sige til finansministeren, hvad han sikkert heller ikke er ubekendt med, at vi trods alt sammenlagt, selv om vi ikke er enige – jeg vil endda sige: slet ikke er enige – med regeringen, på en række områder har stillet besparelsesforslag. Vi mener i hvert fald, at vi i samme omfang som regeringen har dækket os ind, bare på en anden måde. Jeg håber ikke, at finansministeren med sine bemærkninger har villet give udtryk for, at der var tale om noget uforsvarligt. Det er blot udtryk for en anden fordeling end den, finansministeren kan gå ind for.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Ak ja, finansministeren mente, der ikke var noget nyt i fremskridtspartiets ændringsforslag. Jo, hr. finansminister, det er der desværre. Jeg vil gerne sige desværre, for det, der er sket, er, at fremskridtspartiet har måttet finde yderligere besparelser i forhold til, hvad vi vanlig har gjort, for at kunne rette op på det underskudsbudget, som finansministeren har fremlagt i form af finanslovforslaget for 1981. Det har udmøntet sig i 250–300 ændringsforslag mere end sidste år, så det er egentlig lidt bedrøveligt, at finansministeren ikke mener, der er noget nyt. Vi havde gerne set, at vi kunne have nøjedes med 1.000 ændringsforslag. Det kunne vi altså desværre ikke.

Mange af de holdninger, der er i fremskridtspartiet, er de samme, og dem er der faktisk ikke nogen grund til at forny, hr. finansminister. Vi er kommet i den lykkelige situation, som jeg nævnte før, at selv regeringen, selv statsministeren, nu har erkendt – 6 år efter ganske vist, men vi tager også det med – at reglerne på et område som arbejdsløshedsunderstøttelsen skal ændres, således at folk begynder at arbejde for den understøttelse, de får. Vi er 100 pct. enige med regeringen. Hvorfor skulle vi så lave vores tanker om, når det drejer sig om arbejdsløshedsunderstøttelse?

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Finansministeren har kommenteret mine bemærkninger tidligere på dagen til hr. Camre i anledning af, at hr. Camre havde harceleret over, at skatteyderne havde betalt for optrykning af vore ændringsforslag. Jeg vil gerne spørge finansministeren helt konkret: er det således, at såvel fremskridtspartiet som socialdemokratiet har vores demokratiske rettigheder til at få vores forslag optrykt her i folketinget? Det var ikke mig, der startede denne debat ved at sige, at det var forkert, at skatteyderne betalte for at få optrykt de ændringsforslag, vi fremsætter. Selvfølgelig skal socialdemokratiet også have lejlighed til at få optrykt sine forslag og sine politiske meninger. Jeg har ikke sagt, at finansministeren skal holde op med at udgive de forskellige publikationer, tværtimod har jeg tidligere sagt, at det er godt, vi får nogle redegørelser fra budgetdepartementet og fra finansministeriet osv.

Når jeg gik ind i den diskussion, var det, fordi jeg stadig væk synes, det er meget malplaceret, at hr. Camre begynder at harcelere over, at skatteyderne har betalt for, at vores ændringsforslag er optrykt. Det har vi vores demokratiske ret til ligesom de øvrige partier herinde. Jeg vil gerne konkret have at vide, om finansministeren er enig heri.

Alfred Hansen (DR):

Finansministerens første kommentar til retsforbundets ændringsforslag på uddannelsesområdet gik på, at ministeren var uenig i retsforbundets uddannelsespolitik. Nu blev udtalelsen modereret noget – og det er jeg da glad for – idet ministeren nu siger, at det er et spørgsmål om prioritering.

Jeg vil gerne referere, hvad der stod i bladet Arbejdsgiveren den 5. oktober 1980. Der udtaler ungdomsarbejdsløshedskonsulent i Storstrømsamtet, Chr. Primdahl, at amtet allerede for 2 år siden gjorde opmærksom på det urimelige i, at EFG-skolerne, bl. a. inden for bygge og anlæg samt jern- og metaluddannelserne, havde tomme pladser, mens kommunerne tilbød de unge at deltage i beskæftigelsesprojekter med en årsløn på omkring 80.000 kr. Det er et spørgsmål om prioritering, siger finansministeren. Finansministeren prioriterer altså projektarbejder højere. Jeg kan give et konkret eksempel på et sådant projektarbejde fra Odense. De unge i